

RELIGIO

despre metropoli'a romana.

BULA

canonisarei episcopiei, Fagarasiutui:

(Urmare).

Innocentius Episcopus servus servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam. Rationi congruit, et convenit honestati, ut ea, quae de romani Pontificis vigili Providentia, et benignitatis gratia processerunt, licet eius superveniente obitu, litterae apostolicae desuper confectae non fuerint, suum tamen debite sortiantur effectum, dudum siquidem felicis recordationis Clemens Papa XI. praedecessor noster, cui coelestis Paterfamilias suas pascere oves in terris, ex onerosa sui muneris huiusmodi cura assidue levabat in circuitu sollicitae mentis suae oculos, ut si dominicum gregem divina sic disponente bonitate, augeri prospiciebat in dies, ut grex ipse sic auctus commodius ad aeternae amoenitatis pascua dirigi valeret, novos ei pastores iuxta eiusdem gregis indigentiam constituere satagebat, ad hoc quoque exequendum libentius intendebat, quoties laudabilis christianorum principum sibi in custodiendo augendoque grege ipso opitulantium pietas id postulabat, gaudebatque in Domino, quod suae providentiae implemento eorum quoque Regalis munificentiae decus, et horum operum gloria rutilaret proptereaque attendens, quod gratia benedicente Domini, nonnulla millia Graecorum, Ruthenorum, Valachorum, Rascianorumque, qui graecum ritum sequebantur, et per universam Transsilvaniae provinciam commorabantur ad s. romanae Ecclesiae gremium advolavissent, et eadem gratia coadjuvante, quamplures alii ex Graecis, Ruthenis, Valachis, Rascianis aliisque praeactis ad idem gre-

mium in dias advolaturi sperabantur, et novus grex dominicus huiusmodi eorum propriam sedem, propriumque haberent pastorem, qui oves huc, illuc dispersas in caulam Domini congregaret, easque in viam veritatis dirigendo ad coelestia pascua revocaret, aliisque accedentibus causis in congregatione Vener. Fratrum tunc suorum eiusdem s. romanae Ecclesiae Cardinalium rebus consistorialibus praepositorum, de quorum numero Nos quoque eramus, perpensis ad pias, et enixas Christianissimi in Christo Fili Nostri Caroli Hispaniarum et Romanorum Regis in Imperatorem electi, praeces sub dato videlicet tertio nonas Februarii, Ponticatus sui anno, vigesimo primo de eorundem praefatae s. romanae Ecclesiae Cardinalium consilio Ecclesias et personas tam saeculares quam ecclesiasticas ritus graeci praefati tam in oppido Fagarasiensi indicta, quam in locis, castris, villis, territoriis, districtibus aliisque annexis, atque adjacentibus locis in oppido provintiaque praefatis existentes a quacunque alia ordinaria Iurisdictione divisit, et separavit, illaque omnia et clerum ac populum Ritus huiusmodi quoad legem dioecesanam ab Episcopi latini Transsilvanensium superioritate, jurisdictione, potestate, subjectione, visitatione, et correctione siquam in eos exercere consueverat, prorsus exemit, et liberavit, ac oppidum Fagarasiense praeactam in civitatem erexit, illiusque incolas civium nomine tituloque et honore decoravit, illudque et in eo ecclesiam divo Nicolao dedicatam in cathedralem ritus graeci praefati sub invocatione eiusdem divi Nicolai pro uno Episcopo ritus graeci praefati Fagarasiensi nuncupando, qui illi praecesset ecclesiam ipsam ad formam cathedralis ejusdem graeci ritus redigi faceret, nec non episcopalem jurisdictionem, auctoritatem in omnes et singulos Graecos, Ruthenos, Valachos et Rascianos praefatos tunc, et pro tem-

pore in universa provincia prae attacta commorantes et commoratorios exercere omniaque et singula, quae jurisdictionis quaeque ordinis et cujuslibet muneris episcopalis erant, et quae alii graeci ritus. — Episcopi in suis Ecclesiis, civitatibus et dioecibus facere poterant et deberent, facere libere, et licite posset et deberet, ac in eadem Ecclesia sic erecta episcopalem dignitatem ejusdem graeci ritus cum sede episcopali et capitulari — mensis aliisque Cathedralis insigniis de simili consilio apostolica auctoritate erexit, et instituit, ac eidem sic erectae ecclesiae oppidum Fogarasiense praefatum sic in civitatem erectum pro civitate, et si quae essent alia oppida, castra, villas, et territoria eidem oppido Fogarasiensi annexa, et ab eodem dependentia pro Dioecesi, nec non Ecclesias ejusdem graeci ritus pro Clero, et ecclesia et seculares personas graeci ritus praefati in civitate et Dioecesi hujusmodi omnesque et singulos Graecos, Ruthenos, Valachos et Rascianos, qui in universa provincia praeattacta, partibusque annexis praefatis pro tempore degissent, pro populo de consilio, et auctoritate paribus concessit, et assignavit civitati et dioecesim, clerum et populum hujusmodi Episcopo Fogarasiensi graeci ritus praefati illiusque ordinariae jurisdictioni, subiecit, et mensae episcopali Fogarasiensi et pro dote ter mille et octuaginta quatuor florenos cum 15 crucigeris monetae illarum partium, 1500 scuta monetae romanae circiter constituentium, ex pagi de Bessenbach, nec non Domini Szamos-Ujvár dicto Episcopatu annexis annuis redditibus fiscalibus a praefato Carolo Hispaniarum et Romanorum Rege in Imperatorem electo donata et assignata, similiter applicavit, et appropriavit, et insuper eidem Carolo Hispaniarum et Romanorum Regi in Imperatorem electo, uti Transilvaniae principi ejusque haeredibus et successoribus in eodem Transilvaniae principatu jus patronatus, et praesentandi etiam a primaeva tunc ut ferebatur facta erectione infra tempus ad id a Iure praefixum, eidem Clementi praedecessori, et romano Pontifici pro tempore Fogarasiensem in illius Episcopum graeci ritus praedicti, et pastorem ad praeservationem hujusmodi, et non alias praeficiendum reservavit, et concessit, ac jus patronatus, et praesentandi hujusmodi eidem Carolo Hispaniarum, et Romanorum Regi in Imperatorem electo, illiusque haeredibus, et successoribus praefatis, et Transilvaniae Principibus ex meritis dotatione et fundatione competere

illique per sedem apostolicam etiam consistorialiter, quacumque ratione, vel causa derogari non posse, nec derogatum censi, nisi praefati Caroli Hispaniarum et Romanorum Regis in Imperatorem electi, et indicto Transilvaniae Principatu suorum haeredum et successorum ad id expressus accederet assensus, etsi aliter quovis modo derogaretur, derogationes hujusmodi, cum inde secutis nullius roboris, efficaciae, ac momenti futuras fore, sicque et non alias per quoscumque iudices ordinarios, et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores ac ejusmodi s. romanae Ecclesiae Cardinales etiam de latere Legatos vice Legatos, dictaque sedis apostolicae Nuncios, aliosve quostibet aliter judicandi et definiendi facultate, et auctoritate judicari, et definiendi debere, et quidquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigisset attentari, irritum decrevit, et inane, non obstantibus Lateranensis Concilii novissime celebrati ecclesiarum dismembrationes fieri prohibentibus, ac ejusdem Clementis praedecessoris, et cancellariae apostolicae regulis de non tollendo jure quaesito, ac quatenus opus esset, de Unionibus committendis ad partes, nec non de exprimendo vero annuo valore, aliisque constitutionibus et ordinationibus Apostolicis, quibus omnibus, et singulis, etiam si de illis, eorumque totis tenoribus specialis specifica, expressa, et individua, non autem per Clausulas generales idem importantes, mentio, seu quaevis alia expressio habitura foret illarum tenoris litteris de Clementis praedecessoris, si de super confectae fuissent, pro expensis habens illis alias in suo robore permansuris ea vice duntaxat specialiter, expresse derogavit, caeterisque contrariis quibuscunque. — Voluit autem id Clemens praedecessor, quod tunc, et quamprimum emi deberet domus episcopalis, pro qua quatuor mille florensum jam tum assignata reperiebatur. — Quod, quia juxta graeci ritus ordinationes in eadem ecclesia Fogarasiensi constitui debere, Monachi et sacerdotes, si forte tunc non adessent graeci ritus praefati, loco forent canonicorum, et capituli, ac insuper quod promovendi ad dictam Ecclesiam Fogarasiensem eorum, qui graecis ritibus addicti erant, Episcopi vocari, et esse deberent et in illos tantum jurisdictionem exercere valeret, declaravit, ac cum hoc tamen, quod servarentur decreta omnia congregationis de Propaganda Fide, quoad Graecos qui Latinis immixti vivunt, saepius emanata, per

suas autem litteras, si desuper confectae fuissent jurisdictioni Ver. Fratris Nostri, tunc sui Georgii Mártonfi Episcopi latini Transilvaniensis ejusque Successorum, ac alias juxta decretum congregationis eorumdem fratrum rebus consistorialibus praepositorum desuper emanatum praepredicare non intendit. —

Hae autem de divisione, separatione, exemptione, liberatione, erectione, institutione, concessionem, assignationem, applicationem, appropriationem, subjectionem, reservationem, concessionem, decreto, voluntate, derogationem, declarationem, aliisque praemissis, de Clementis praedecessoris litterae ejus superveniente obitu, confectae non fuerunt, valeat, quomodolibet haesitari volumus, et apostolica auctoritate decernimus, quod divisio, separatio, exemptio, liberatio, erectio, institutio, concessio, assignatio, applicatio, appropriatio, subjectio, reservatio, concessio, decretum, voluntas, derogatio, intentio aliaque praemissa a die tertio nonas Februarii suum debitum sortiantur effectum, ac insuper illis ipsius Clementis praedecessoris litterae sub dato eiusdem diei confectae fuissent prouti superius enarratur, quoque praesentes litterae ad probandam plene divisionem, separationem, exemptionem, liberationem, erectionem, concessionem, assignationem, applicationem, appropriationem, subjectionem, reservationem, concessionem, decretum, voluntatem, derogationem, declarationem, intentionem et alia praemissa ubique sufficiant. nec ad id probationis alterius adminiculum requiratur. —

Nulli ergo liceat hanc paginam Nostrorum decreti, et voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contra ire, si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei ac B. Petri ac Pauli Apostolorum eius se noverit incursum. Datum Romae apud S. Petrum, Anno Incarnationis Dominicae Millesimo septingentesimo vigesimo primo: quinto decimo Calendas Iunii, Pontificatus nostri Anno primo.*)

*) Bulla, precum observeadie si Redactorulu lui „Religio“, e gresita.

О СКРИСОАРЕ

адресаць редакторълаі Ротъніеі Літераре, дар не пріміть а се пъліка дн арътата фовае.

Domъле Редакторъ! Фовае ддале аре мерітълаз де а фі рѣдикатъ маі днтъгъ гласъла пентрѣ апърареа mea ші стърпіреа комънълаі пострѣ дъштманъ чізне. Де ачеа пълдъждъескъ къ пълді ва деплъчеа де а пъліка вртътоареа mea прокламадіе. Пріменште, domъле, асігърадіа де деплънъ консідерадіе ші плекадіе къ каре снт азъ Дт. пчл.

Прокламадіе. Noi Nominatіvълаз Діе діа мі ла пѣрпідіоръ Методъ ші Чірілз: пчл ші а зпоръ Православнічі ротъні де неаззіть ерѣдііе etc. etc. фачетъ пріп ачестъ прокламадіе, къріа дорітмъ овштеаскъ пълікадіе, вртътоареа декларадіе:

Дн консідерадіе, къ ротънеаска падіе а фкъзъ пріп фовае ачестеі редакціе о пѣтерпкъ маіфестадіе спре а респінде пѣршпіната всърпадіе а пължпълаі Чізне, кареле рѣісе не а mea дн „партерълаз (sic!) Ротъніеі“.

Дн консідерадіе къ пѣтіга падіе аз резноскъз къ амѣрдіе (амѣрѣчїне) трїста-і слъвїдіе (слъвїчїне), къ кареа спре а еі стрїкъдіе (стрїкъчїне) ші а поастръ тѣхнїдіе (тѣхнїчїне) къзвсе дн адънкъ дншълъдіе (дншълъчїне) де а прїмі пѣферїчїта терпнїшдіе, че дшплъ къ депсерадіе ініміле оаменіоръ де „взвз гъстъ“.

Дн консідерадіе маі дн вртъ, къ ачестора рогъдіе (рогъчїне) фкъзъ къ плекадіе (плекъчїне) е пентрѣ ноі о ддале сагісоакціе ші чеа маі еклатантъ жзстіфікадіе, амъ хотърїтъ а не днтоарче діп еміградіе ші а прїмі еаръші фртътоаса посїдіе, не каре о лзасетъ дн сінълаз ротънештеі падіе де де мзлтъ, маі де вр'о 30 апі, дн врта знеі асеміне інвітадіе фкъзъ де алді оамені де „взвз гъстъ“.

Дпторкждъ-не даръ ла сказпълаз Domъіеі нѣстрѣ, трїмітетъ. Благословїторѣ салътадіе тѣзтор' кърора лі се кзвіне, апѣі вестїмъ ші поръчїмъ ачесте:

Марка (стема) mea, семълаз пріп каре се воръ кзпѣште тоді православнічїі карїі се дншпъ Nominatіvълаз мѣз, естѣ възка Д, днпрецърълаз кърїа став кзвїтеле: „in hoc signo vinces пѣ Чїзнїштї.“

Зїоа дн каре с'а днтъшплатъ рестаградіа mea е о серътоаре анїверсаръ пентрѣ тѣтъ падіа.

Ачеі върваці де „вънз гвстз“; а кърора ервдіціе вреднїкъ де овнштеаска адмїраціе аз прїчїнївїтъ маї дїтъї ферїчїтоареа реакціе, кареа прегвгїтз а нѳстръ рестагравціе, сзнт стжлпїї чеї маї тарї шї лжїнації аї ромънештеї націїалїстаціе*) шї нжмїці даръ членї ла академїа штїїнделоръ. А лоръ окзпаціе ва фї де а дескоперї дї кързндз тѳте депешїле аскзвсе пълъ акзта але штїїндеї пентрз а теа леціїтїмаціе шї а ле фаче кзпоскзвте лжмеї перъвдътоаре прїн деосевїтъ пзвїкаціе, ка съ пз маї дїтїмпїнз нїчї о контестаціе; тотъодатъ ворз черчета не темейлз штїїндеї серїосе перъшїнїата претендіе а їсронїтїлвї Чїзне шї ворз аръта не че ї со дїттемееазъ дндръспеаца амвїціе де а рпї а теа посїціе, аменїдъндз ромъна паціе кз десъвршїтъ латїнїсаціе шї естетїкъ деморалїсаціе. Ачештї ервдіції аї меї сѳетнїчї шї академїчї, лжмпїндз кз фьклїа штїїндеї некзпоскзвте шї некзрїнсе пълъ акзта дїтзпереклзл дї каре зъчеа вїата паціе, ворз доведї ромънїлоръ, кз адеврата орнаментацие а лїмвей лорз стъ дї а Nominatїvнлїї меz термїнаціе, шї кз дзпъ а лжмеї дїтредї есїтїмаціе а лжї Чїзне термїнаціе нѳте пъреа фрзмосъ нзмаї знеї стрїкате їмагїнаціе а педандїлоръ, карїї нз їаз дї консїдераціе, кз „вънзлз гвстз“ аре деосевїтъ леціїлаціе, шї кз лїмвей лжї нз ї се нѳте фаче апликаціе де регзлеле логїчеї; ачешта даръ ръшъне дї сеата челорз фъръ де гвстз, къчї нѳї нз номз сзфери де акзтз а нї се маї фаче номъ о асемїне овїждзїтѳре їмпзтаціе.

їспрвїндз-се ачештъ окзпаціе кз десъвршїтъ змїлїдіе пентрз а лжїчїзне амвїціе, не номз пзтеа фьлї кз асїгзравціе де а фї аїнїатз трекута аїтїтаціе шї дндзвнїтз орї че номъ револзціе дндчеркатъ де а патронїлоръ лжї ексаспераціе, прекзтз шї тотъ одатъ де а фї шънтвїтз а лїмвей епзравціе, армонїсїтаціе шї а лїтератзрей спре а тзтзрорз вїне сїмїдїторїлоръ естетїчї сѳолетаскъ консѳолаціе, а чїзнїштїлоръ дїсз амаръ шортїфїкаціе. Елз дїсзшї, адекъ неферїчїтїлз Чїзне — де поменїре авомїнаціоасъ — кззтз аша дї овнштеаскъ рїдї-

*) Дела паціе се поте дедъче нзмаї націїалїтаціе, шї нз націїоналїтате; чїне вра не зна, тревъе съ воеаскъ шї не алта.

кзлїсаціе, кз каре шї-а дїкеетъ пелецїзїта зсзрпадіе, ва прїмї пермїсіе де а се реграфе дїн лїмва ромънеаскъ дзпъ кзтз а черзтз прїн кзпоскзвте шї вестїта лжї нотїціе, кърїеа ї с'а датз гравнїлз пзвїкаціе, дїнаїте дїсз де а не деспърдї де елз пентрз тотъдеазна, воїмз а-лз маї дїтредз фькїндз еаръшї апелацие ла чеа маї дїсепнатъ азторїтате логїкъ, естетїкъ, граматїкъ шї фїлологїкъ дїн вървїерлз де Севїлла, де нз-ї сзпъ кїарз шї лжї дїсзшї маї фрзмосъ шї маї ромънеште де а кълта :

Плекъдіе, прекъдіе,

Дїе, дїе, дїе, дїе!

Arde-mї-te-аї не тъдіе

Дїе, дїе, дїе, дїе!

їашї 1855.

Дїе.

СЪВЕНІРЕ.

Ваї! о вьдз кзтз шедеза дїкъ не-ал еї патз пїнї де сзспїне!

Ш' овїї сзї сзгзї де вїацъ къръ черз дї аїдїнїа: Сз пъреа кз вор сз кате пїнтр' а черзлїї лжїне Калеа, знде-зп локз ферїче пентрз дїнса се гьтїа!

Прїмъверї дозе-о вьззсз некъжїндзсе 'н дзрере! Кзпшптїа к'асале зїле трїстз сз сечеръ де шортїжїтз: Асѳелз, кжнд омътзл каде, сїмте, веде 'н пеплъчере Арборзл вешшжїтз'ї галвепз, кз сз спзлверъ де вьнтз!

Дїеорї лза сперандъ де нїште зїле маї вьне, Шї кз гжндзл сзъ ла вїацъ, фрацет врацелз 'шї стржїнеа;

Алтеорї вежжнд кз аста нжї декътз о 'ншелъчїзнє, Се 'нторчеза де ла прївїремї, шї дїн їнїмъ пльнѳеа!

Даръ кжнд сосї дїфїне чел моментз, че вїаца къртз, Кз тжїне атзчї кз рьлз о вїдемз кз сз лжпта:

Окїї сеї дескїчї кз тотъл дїмї да-адїо чел дїн зрмъ, Саз пъреа кз вор се' мї спзїе къте кїнзрї о' фьрзїта.

Лжпгъ патз не прагъл зшеї ез шедезамз дї медїтарє!

Шї прївїндз л'а еї плеоанє кзтз къдеаз спре а мзрї, Інїма се ржї-а 'н мїне! шї рькнїамз дї десїераре,

Прекзт дїпъ аїмалзл, кжнд кз фьрлз л'аї ресїїл!

Де атзчї н'амз маї вьзт'о! Де атзчеза пентрз мїне:

Соареле кз-асале разе веселз нз мї-а лжїнатз: Къчї їзвїтъ, трїстз шамъ не'нчетатз пльнлз дзпътїне!

Бзкзрїа 'мї, ферїчїреа кз-алтз сѳолетз аз сзврат'ї! Іашїї. —

Ем. Ковоческъ, kadet de їнфантерїе.